

סדר הנחת תפילהין

אף על פי שיכולים להניח תפליין במשך כל היום (מנץ החמה, או עלות השחר, עד צאת הכוכבים או שקיעת החמה), הרי הזמן המובהר להנחת תפליין הוא בזמן תפילת שחרית, כמו נהוג בישראל שנינחים תפליין ומתפללים בהם. (משיחת י"א שבט תשכ"ח).

ואהבת את יי' אלהיך, בכל לבך ובכל נפשך ובכל
מארך. ויהיו הדברים האלה, אשר אנכי מצוך
היום, על לבך. ושננתם לבנייך ורבנותם, בשבקת בביקך
ובבלקך ברך ובשבקך ובគוניה, וקשותם לאות על רך,
ויהיו לטופפת בין עיניך. וכתבתם על מזוות בתק ובעירך.
והיה אם שמע תשמעו אל מצותי, אשר אנכי מצוחה
אתכם היום, לאחבה אותה יי' אלהיכם ולעברך, בכל
לבכם ובכל נפשכם. ונתחי מטר ארצכם בעתו יורה
ומלך עוז, ואספת דגנכך ותירשך ויאתך. ונתחי עשב בשוד
לבחמתך, ואכלתך ושבעתה. השמרו לכם פון יפתח לבכם,
וסרפתם ועבדתם אלהים אחרים והשתתחוותם להם. ותרה
אף יי' בכם ועצר אותה השמים ולא יהיה ספר והארמה לא
תתן את בוללה, ואברם מתרה מעל הארץ בטבה אשר יי'
נתן לכם. ושמחתם את דברי אלה על לבכם ועל נפשכם,
וקשותם אתם לאות על ידכם ויהיו לטופפת בין עיניכם.
ולפראתם אתם את בניכם לרברם בם, בשבקת בביקך
ובבלקך ברך ובשבקך ובគוניה. וכתבתם על מזוות בתקך
ובעירך. למפני ירבו ימיכם ומי בניכם על הארץ אשר
נשבע יי' לאכrichtיכם לחתת להם, פימי השמים על הארץ.
ויאמר יי' אל משה לאמר. רבר אל בני ישראל ואמרת
אליהם ועשה להם ציצית על בגדי נגידיהם לדרכם,
ונתנו על ציצית הבגנה, פתיל תכלת. ויהי לכם לציצית,
וראיתם אותו, וזכרתם את כל מצותי יי', ועשיתם אותם, ולא
תרתו אחריו לבכם ואחריו עיניכם אשר אתם זנים
אחריהם. למפני תבורו ועתיהם את כל מצותי, והייתם
קדושים לאלהיכם. אני יי' אלהיכם, אשר החזאתני אתכם,
מן הארץ מצרים להיות לכם לאלים, אני יי' אלהיכם (אני יי'
אללהיכם) אמת.

נכון לומר קודם התפילה:

תירני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך במנך
מצוחה להתפלל בתפליין את כל תפילת שחרית כויל שיעור תהילים כפי שמתחלק
למי והחודש.

יהי רצון מלפנייך, יי' אלהינו ואהדי אבותינו, שיבנה בית
המקדש במרה בימינו, ותן חלכנו בתורתך.
אך צדיקים יודו לשחק ישבו ישרים את פניך.

טוב להרגיל עצמו לומר ... נסוח והמודה וכו' ועל ידי זה יזכיר את ה' הניצב עליו:
מזהה אני לפניה, מלך חי וקם שהחותרת بي נשמתי
ב⌘מלה. רבבה אמינהך.

מצוה לזכור את כל ברכות השחר

ברכת התורה

צורך לזכור בה מאור ואסור לדבר ולהוציא דברי תורה מפני עד שיבורך.
ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו
וצונו על דבריו תורה:

והערב נא יי' אלהינו את-ידכני תורהך בפינו, ובפני
כל-עמך בית ישראל, ונחיה אנחנו וצאצאיינו,
ואצאצאי כל-עמך בית ישראל, בנו יודע שמאך ולומרך
תורתך לשמה. ברוך אתה יי', המלמד תורה לעמו ישראל:
ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנו מכל
העמים וממן לנו את תורה. ברוך אתה יי', נתן
התורה:

וירבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אהרן ואל-בני
לאמר מה תברכו את-بني ישראל אמר להם:
ירברך יהוה וישראל: יאר יהוה | פניו אליך ויחנך: ישא
יהוה | פניו אליך ווישם לך שלום:
ושמו את-שמי על-بني ישראל ואני אברכם:

ברכות הנחת תפליין

הברכה הראשונה, (באמירתה מוכונים הן על התפליין של ד' והן על התפליין של ראש) נאמרת לפני היודוק הרוצעה על שריר הקיבורות של הד השמאלי (איטר, הכותב ביד שמאל מניה את התפליין על יד ימין) באופן שתתפלין נוטות לעבר הגו.

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו
וצונו להניח תפליין:

הברכה השנייה נאמרת (רק אם דבר בין הנחת תפליין בלבד-lid לשידר-ראש) לפני היודוק הרוצעה על הראש

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו
וצונו על מצות תפליין:

קריאת שם

שמע ישראל, יי' אלהינו, יי' אחד:
ברוך שם בכבוד מלכותו לעולם ועד:

כדי שלכל יד, בן או בת - נס קפנין - ונס המכגרין יהוה סידור (הפילה) רפטיש משלו - למסה תפילה לחשם, חופש - חמשה חמושי תורה (או ספר אחר של תורה) משלו למלמד בו כל יום תורה, וכן להברך קופה-צדקה משלו - שלתוכה נתן צדקה (לבד משbeta וטוב), מכפפו הפרט (שניתן לו מהרו או שקבל בפרס ... שבחן כל היה לknות חי נפשו, ולהשתמש בו לזכרוי האישים, ושיכתו על זה "להשם הארץ ומלאה" (או בראשיתיבות "לה") בצייר שמן - ודברים אלו היו בראשתו ואחריו וויהם בהדרון, מקום בולט - את הקופה יש לקבוע בחור עלי ידי מסגר וכדורת, ועל ידי זה החור יכול לחזק לhydr ווית של צדקה".